

Janusz De Beaurain

Official Number	P-0270
Rank	gen.bryg.pil.obs.inż./DSP/
Date of birth	1893-12-24
Date of death	1959-12-23
Cemetery	Edinburgh (Corstorphine Hill) Cemetery Wsp. 55.948942, -3.291898
Grave	Grave No. B1514
Photo of grave	
Country	Wielka Brytania
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Zdjęcie: Marek Przybyłowicz.
pl.wikipedia.org/wiki/Janusz_de_Beurain

Janusz de Beurain urodził się dn. 24.12.1893 r. W Warszawie w rodzinie Karola i Zofii de Beurain (W. Grudniak).

Janusz de Beurain urodził się w syrenim grodzie 25 grudnia 1893 r. Studia ukończył we Lwowie na tamtejszej Politechnice. W okresie od sierpnia 1914 do 1916 r. służył Legionach Polskich. Ale nim znalazł się wśród spadkobierców Ikarów? Został artylerzystą. Z chwilą tworzenia oddziału aeronautycznego, został odkomenderowany do austriackiej szkoły lotniczej. Po jej ukończeniu jako obserwator lotniczy został wysłany na front włoski. Od maja do sierpnia 1917 r. ponownie służył w 1 Pułku Artylerii Legionów. Po odmowie złożenia przysięgi na wierność cesarza Austrii związał się z Polską Organizacją Wojskową. W 1918 r. uczestniczył w przejęciu lotniska Lewandówka z rąk austriackich. Walczył w obronie Lwowa. Razem z pilotem Stefanem Basterem uczestniczył jako pierwszy w locie bojowym polskiego samolotu wojskowego. W czasie tego bombardował pozycje ukraińskie. 12 listopada 1918 r. podczas lotu został ranny. Po wyleczeniu z ran został szefem sztabu dowództwa Wojsk Lotniczych. Tego samego roku w maju objął stanowisko zastępcy Inspektora Wojsk Lotniczych. W latach 1919 - 1920 został zastępcą szefa Departamentu Żeglugi Powietrznej Ministerstwa Spraw Wojskowych. W latach 1920-1921 studiował w Wyższej Szkole Lotniczej w Paryżu. Po powrocie do Polski związał się z rozwijającym o francuskie wzorce polskim przemysłem lotniczym. Przez cztery lata 1928-1932 pracował w Instytucie Badań Technicznych Lotnictwa. W kwietniu 1929 r. mianowany został dowódcą Grupy Aeronautycznej w Warszawie. Od listopada 1935 r. był zastępcą dowódcy lotnictwa. Na sześć miesięcy przed wybuchem II wojny światowej został odwołany z zajmowanego stanowiska. Mimo usilnych zabiegów nie dane było mu walczyć. Po klęsce wrześniowej znalazł się po raz drugi na gościnnej ziemi francuskiej. Odbił w tym okresie niezbędny staż w lotnictwie francuskim. Z polecenie generała Sikorskiego nie został przyjęty do służby. Po upadku ? kapitulacji sojuszniczej Francji, ewakuował się do Wielkiej Brytanii. Do stycznia 1942 r. pozostawał bez przydziału. O dalszych jego losach ? przydziale miał zdecydować szef Sztabu Naczelnego Wodza. W styczniu 1942 r. został przeniesiony w stan nieczynny. Aby po śmierci generała Sikorskiego przejść do służby czynnej. Z tej trafił po raz drugi do dyspozycji Naczelnego Wodza. Ten jednak nie kwapił się aby Janusz mógł wesprzeć Polskie Siły Powietrzne osobą własną. Nie odegrał więc większej roli wśród polskich pilotów na Wyspie Ostatniej Nadziei. Zmarł. 23 grudnia 1959 r. w Szkocji.

Konrad RYDOŁOWSKI